

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

øget om Valget af de græske Digtene

til Brug ved Skoleundervisning,

samt

F o r s ø g

paa en,

til denne Hensigt passende,

Oversættelse

af

Pythagore gyldne Vers.

Indbrydelsesskrift

til

den aarlige offentlige

E x a m e n

i

Odense Cathedralskole

1821

af

J. Sætorph, *H.C. Sætorph*.
professor og Rector, M. af D.

O d e n s e .

Trykt hos S. H e m p e l ,

Eier af Svens Stifts Adressekontoir og Bogtrykkerie,

Zierow. Dir. Babl.

Blandt de flere Gøder, som ved de senere Foranstaltninger i det lærde Skolevæsen hos os ere fremvirkede, paa dette ogsaa billigen ansees for et sære vigtigt: at Bestemmelsen af Auctores er indrettet mere passende til Disciplenes Dannelsé for Videnskabelighed, og at Salget af disse er derhos ei Læreren ganske betaget; men han overladt med al den Frihed, som kan bestaae ned de for samme fastsatte almindelige Bestemmelser. Samvittighedsvid Brug af denne, for Læreren behærlige, for Videnskabeligheden gavnlige, Frihed kan Staten dersor billigen vente og fordré, naar Hensigten med den skal opnåes.

Nøie at drøfte de Grunde, der lede hans Valg, at bestemme deres Vigtighed, Værd og Anvendelighed paa Lid og Sted, bliver dersor enhver Lærers Pligt. I Fortæld at fremstille, hvorledes jeg efter Evne har træbt at opfylde denne med Hensyn til den mig tildeelte Inderviisning i det græste Sprog troer jeg dersor at være et ei aldeles upassende Emne for det Indbydelsesskrift, hvormed jeg første Gang træder frem for mine Medborgere, der kende Videnskabeligheds fulde Værd, og Vigtigheden af at finde de tjenligste Midler til dens Fremme. Maatte de kun befinde at min Bestræbelse ikke har været aldeles frugteslus!

Ligesaa uforeneligt med den Korthed, der passer for et Indbydelsesskrift, ligesaa upassende vilde det være, hvis jeg her ville opholde Læserne med en ud-
sørlig Udvikling af de almindelig bekjendte og antagne
pedagogiske Grundsatninger, hvorefter jeg troer, at
dette Valg vor stee. Kun henpege til dem kan jeg; og
kun da, hvis jeg skulde paa Grund af min Erfaring,
troe mig besøjet til at afgive fra dem, eller modificere
dem, vilde jeg ansee mig forpligtet til at deducere Grun-
dene for min Afgivelse fra, eller Modification af dem.

Som bekjendt forudsætter jeg saaledes : 1) For-
malet for Undervisningen i de lærde Skoler, nemlig :
Forberedelse til Undervisningen paa Højskolen ved hu-
manistisk Dannelsel : 2) Midlerne til at nære dette
Maal, nemlig : ei allene de for Menneskeudvikling i
Almindelighed, dog, efter ethvert Individ's særskilte
Bestemmelse i forskellig Grad fornødne Kundskaber af
Religion, Historie, Geographie, Sproglære, Natur-
kundighed og Mathematik; men ogsaa de for den viden-
skabelige Uddannelse i Særdeleshed, saavel materiel,
som formel nødvendige, de lærde Sprog. Som be-
kjendt forudsætter jeg end videre : 3) hvad og hvorledes
enhver af disse Videnskaber for sig, saavel ved Ind-
hold, som ved Form, saavel for sig ene, som i For-
bindelse med de øvrige, bidrager til dette Maal. Det
vilde blive et Arbeide, som langt oversteg de Grænser,
jeg tenker mig for et Indbydelsesskrift, hvis jeg skulde
udførlig udvikle endog kun denne sidste Post i alle dens
enkelte Dele. Som bekjendt forudsætter jeg dernæst :
1) en klar og tydelig Forestilling om Begrebet Hu-
manitet i dets fulde Indhold, saavel absolut betragtet,
som relativt til den videnkabelige Dannelsel, og til de i
indmærfet Betydning staalkaldte artes humaniores.

Dette kan og bør jeg saa meget mere gjøre, som det
illerede, ligesaa fuldstændigen, som skarpsindigen, er
udviklet af vor fortjente Skolemand, Rector og Pro-
fessor Bloch. Som bekjendt forudsætter jeg: 5) Virk-
igheden af den gradevisse Overgang ved al Undervis-
ning fra det Lettere til det Vanskeligere, og tillige Van-
skeligheden ved at erhverve sig det, paa lang og vel-
myttet Erfaring, og psycologisk Kunckab grunddede,
karpe og overstuende, paedagogisk rigtige Blik, som
udsordres til at gjøre en, saavidt muligt, almindelig
gjeldende Bestemmelse af dette Lettere og Vanskeligere
for den samlede Undervisning af Flere i en offentlig
Skole. Som bekjendt forudsætter jeg: 6) at Virk-
ningen af ethvert Middel til at fremme Tilnærmenßen til
et bestemt Maal kan betragtes, saavel som direct, der
umiddelbar leder til Maalset, saa og som indirect, for
saavidt det iser, eller tillige med den directe Virkning,
jener til at høje de mange, efter Tid og Sted ofte af-
værlende Hindringer, der standse os i Nærmelsen til,
eller uformært aflede os fra Maalset, og at Valget af
et for den humaniske Dannelse, direct eller indirect,
virkende Middel dersor ofte maa bestemmes og modifi-
ceres efter saadanne ved, om jeg saa maa falde det,
Tidens Aand fremkaldte Omstændigheder, som den meest
karpeende Pædagog ligesaa lidt altid kan forudsæe, som
ved noget pædagogisk Middel aldeles holde ude. Som
bekjendt forudsætter jeg: 8) at en bestandig Fremstrik-
ning er Menneskedannelsens Væsen; at Stillestaen er
her det samme som Tilbagegang; at Maalset, som skal
raaes, saaledes rykkes bestandig længere og længere
bort; men at Tiden, hvori Banen skal gjennemløbes,
bliver uforandret den samme; at det Middel altsaa,
som forhen var tilstrækkeligt til at bringe Mennesket, i
den ham tildeelte Levetid, til det da nærmere Maal,

dette kan nu ikke i samme Tid bringe ham til det sierner ligesom det, der nu findes tilstrækkeligt, vil længere h i Tiden, som utilstrækligt, vorde forkastet. Kun v at handle efter denne Grundsynning; kun ved at vø sig bevidst at have bidraget til at rykke Malet for Menneskehannelsen længere ud, og at have forberedet Este flægten til at kunne fjerne det end mere; kun derved fa Pædagogen vente at nyde den eneste, men ogsaa for han tilstrækkelige Bon for sin Moje; kun ved den lede Egoism skiller han sig selv ved dette hans højeste Gode. Men ogsaa som bekjendt maa jeg antage: 9) at saa vist som det er, at Fremstriden til det Bedre er Menneskannelsens Væsen; saa vist er det ogsaa, at denne Fremstriden ikke kan eller bør ske ved Hyl eller Spring; e hvert Strid må være forberedet fra det foregaaende Standpunkt; ethvert Spring sætter Mennesket hen pa et Punkt, hvorfra han, fordi han ikke kan være sig tydelig bevidst, hvor han nu er, ikke kan vide, hvorhe han nu har at stunde, han springer derfor derfra, lig saa snar tilbage, som fremad, og snarere tilbage; th der vinder han dog et ham forhen bekjendt Standpunkt hvor han vidste, at han var paa Bei til Malet. Menneskehedens Fremstriden til Fuldkommenhed kan ske lang sommere, eller hurtigere, og Vel den! der kan være si bevidst at have bidraget til at forkorte den Tiden; men Spring i Kultur, være sig i aandelig eller i physisch har, saa larer alle Tiders Historie, stedse været Menneskeheden til Fordærvelse. Og endelig forudsætter jeg som bekjendt: 10) at det her, som i Alt, fornemmelig kommer an paa Unvendelsen af Middlet, og at de samme Nedsæk, som i den øvede Haandværkers Haan frembringer godt og hensigtssvarende Arbeide, det samme vil, brugt af den Uøvede, kun slasse Fusterie.

Det er ovenansorte almindelig erkendte pædagogiske
grundsatninger, jeg troer, at man bør have for Øie,
aar man rigtigen vil benytte sig af det efter allerhøieste
lesolution af 7de Aug. 1818, No. 2, B, a, til
ærerne overladte Valg af poetiske Stykker i det græske
Sprog i Stedet for een Beg af Iliaden.

Efter det Trin, Underviisningen i det græske Sprog
u er sat paa i Skolerne blandt de øvrige Humanitets
Studier, efter den indvortes Organisation og Klassē-
nodeling, som nu er anordnet, og efter det Aantal Di-
ciple, som jeg troer at kunne antage i de meest freven-
erede offentlige Skoler, anseer jeg det for meget nyttigt,
at Begyndelsen med Læsning af de græske Digttere maatte
køe noget før, end det hidtil har passeligt funnet stee,
aalænge denne Læsning er indskrænket til Homer aillene,
vis Læsning ikke kan med nogen sand Nutte begynde,
særend Discipelen har naaet den øverste Klasse, og end-
ogsaa da er denne Overgang fra Prosaisterne for de fleste
orbunden med Vanskeligheder, som for en stor Deel
visde falde bort, naar Disciplene være forberedte til Ho-
mers Læsning ved at have læst nogle lettere poetiske
Stykker.

Som dertil passende anseer jeg især Stykker af de
aakaldte Gnomedigttere, saavel fra Indholdets, som
fra Sprogets Side. At de ogsaa i de ældre Tider have
været anseete derfor, kan sjønnes deraf, at Constanti-
nus Lascaris, som levede i det 15de Aarhundrede i
Italien, og der virkede fortrinligen til Udbredelsen af
studia humaniora, især af det græske Sprog, har
til sin græske Grammatik tilfojet Stykker af saadanne
græske Prosaister og Digttere, som han ansaae passende
for Underviisning i dette Sprog, og af de sidste valgt

Gnomedigterne Phocylides og Pythagoras. Ligeledes har Joachim Cammerarius (Liebhard), der ved Mid af det 16de Aarhundrede var Rector ved Heistole Leipzig, og blandt flere Videnskaber dyrkede det græske Sprog, under Titel af libellus scholasticus uti et valde bonus udgivet en Samling af afdøilige blad om Gnomedigterne. Ligeledes er der i 16de og 17de Aarhundrede udgivet forskjellige Samlinger af Gnomedigterne i Basel, Leipzig, Helmsted og flere Steder, til Brug ved Skoleundervisning. Ogsaa hos os have de værte brugte ved Skoleundervisningen, hvilket kan ses i Christian den 6tes Forordning for de lærde Skoler 17de April 1759, § 51, hvor Pythagoræ gyldne Verter er een af de ved Undervisningen i det græske Sprog ifølede Bøger. Gnomedigterne have altsaa været brug og at de ere passende til Brug ved Skoleundervisning er tilstrækkelig bevist, deels i den berømte Heynes Fortale til Glandorffs Udgave af Pythagoræ gyldne Verter deels i vores for Videnskaberne altsor tidligst udgivne Rhodes Skrift de veterum poetarum sapientia gnomica, part. 1ma, § 17, hvortil jeg af Mang paa Rum vil have henvist.

Men ei alle Gnomedigtere ere lige stikkede til det Brug, hverken med Hensyn til Sproget, eller til Indholdet. Her maa giøres Valg, hvilket, hvad Sproget angaaer, maa indrettes saaledes, at Overgangen fra de lettere til de vanskeligere Stykker, saa nære muligt iagttaages, og hvad Indholdet angaaer saaledes, at det hverken er forargeligt eller uforståeligt for Discipelen; saaledes, at det under en duelig Lærers Beiseining kan tjene til lingvistisk-humanistisk Dannelsse, og giøres forståeligt uden at vække eller nære saadanne Ideer, der kunde volde Moraliteten Anstød, eller lægge

piren til æstetisk eller philosophist Sværmerie. Der
lester min Formening funne af de forskellige Samlinger
af Gnomedigte foranstaltes et passende Udvælg
ia 800 til 1000 Stropher (som Equivalent for een
og af Odysseen) hvortil dog hellere maatte tages færre
de større, end flere af de mindre Stykker, naar de
Ovrigt med Hensyn til Sprog og Indhold kunde være
gesaa passende for denne Bestemmelse.

Jeg tenker mig da Undervisningen i det græske
Sprog i Overensstemmelse med Anordningerne indrettet
saaledes: efterat de 2 første Undervisningsaar i det
ræste Sprog ere anvendte efter Professor og Rector
Blochs Undervisning i Fortalen til det 4de Oplag af hans
ræste Grammatik, Side VI og følgende, til at befæste
discipelen i Sprogets Formlære og øvrige Elementer
ed de 2de første Cursus af hans Grammatik og Ele-
mentarbog, vil i 3die Klasse den til dette Sprog, i
igtigt Forhold til de øvrige Undervisningsgjenstande,
ideelte Tid efter min Formening passeligst anvendes
intrent saaledes: at af 8 Timer bruges een til speciel
Grammatiklesning ved Repetition af det allerede Lært
og Tillæg af Grammatikens 3die Cursus; 4 Timer af
en eldte 3 anvendes til Fortolkning af en lettere Histo-
riker, f. Ex. Herodot; de øvrige 5 fordeles til Fortolk-
ning deels af en lettere Philosoph, f. Ex. Epictet, og
il den forståede Samling af de lettere Digttere; i 4de
Klasse formener jeg da, at det for denne Undervisning
afsatte Maal vil kunne naaes, naar af 12 Timer een
inwendes til Repetition af Grammatik; 4 Timer af be-
neldte 12 til Historiker, f. Ex. Xenophon eller Plutarch
ller Polyb; 4 til Digttere, Odysse, Iliade; 3 til
Philosopher, Xenophon, eller Plato, eller Theophrast
g, om muligt til een eller anden Tale af Demosthenes

eller Isocrates. Det er ved saadan Fremgangsmøde at det efter min Formening vil blive muligt, ved Forhold til det græske Sprogs Banskelighed og Vig hed i Skoleundervisningen tildeelt tilstrekkeligt Af Timer, for duelige Lærere at nære det Maal, som denne Undervisnings Gjenstand er fastsat for Skoler.

Nor at overbevise mig selv om Muligheden af at vende et Udbalg af Gnomedigterne til Brug ved i første Undervisning i de græske Digteres Læsning, jeg prøvet paa at oversætte eet af de Stykker, som troer at kunne finde Sted i denne Samling, nemlig:

Pythagore gyldne Vers.

(E v e r e g l e r.)

(¹) Først de evige (ubedelige) Guder, se ved Lov det er ordnet, (²) Du dyrke, Eeden være Dig hellig. Dernæst ogsaa gjeve Heroer, (³) med samt de jordiske (p Jordens virkende) Mander (Dæmoner) Du hædre, dem, hvad Loven bestemmer, Du yde.

(⁴) Forældre Du holde i Hæder, og dem Dig ved Slægtstab er' nærmest. (⁵) Blani Resten til Ven Du dig stafse den, der ved Dy-

fortrinligst. (⁶) For blide (gode, formildende) og gavnlig Daad (venstabelige Dienester) give efter, (⁷) at mod Vennen ringe Ansted ei Dig fjendt, (⁸) saalænge det Dig er mulig: men Evnen hos Evangelen boer nær (Evne gler sjeldent, naar man bør opfylde en Pligt). (⁹) dette Du saaledes vide.

Men over Følgende Du dig vænne at hørste: over Maren (Sandselighed) især, over Sovn, & Vellyst (¹¹) og Vrede (Affeeter, Uttraae og ve). Skjændigt Du aldrig skal handle, hver i Fællig, (¹²) eller Ene; for Dig selv i af alle meest maa dig skamme.

(¹³) Fremdeles Retsfærd at øve i Handel Tale; (¹⁴) ei ubetænkt Forhold i Noget vise, det vorde Dig Vane. (¹⁵) Kun dette d' Wisched Du fjenke, at Deb er bestemt for Alle; (¹⁶) men Rigdom sædvanlig snart ides, snart tabes. (¹⁷) Hvad Plager ved udernes Raad end en Dødelig rammer, (¹⁸) is din Deel af dein Du har, med Taal Du n' bære, og ei sværlig Dig plague. (¹⁹) Dog n' at hæve det sommer, saavidt Du det magt; den Tanke derfor hos dig Du vække; (²⁰)

ei saare mange af disse Skjæbnen de Gode sender.

(²¹) Megen Snaf, snart ond, snart maa Mennesket (²²) høre; den Dig ei bri af Fatning; ei ved den Du lade dig (²³) hir (i dine gode Forsitters Udførelse). End om aaben Usandt fremføres; (²⁴) sagmodigen Du da styre.

Men hvad jeg nu her Dig vil lære, de hvert Fald Du stadig udøve: (²⁵) Ei ved Ti ei heller ved Handling Dig vertil Nogen ledet, (²⁶) at Noget Du gør, eller taler, før Dig til Gavn monne være. (²⁷) Læg Pi før Du handler, at ikke til Daarstab det lever. (²⁸) (Vist er ynkværdig den Mand, der ufuldt handler og taler) (²⁹) Men saadant Du ikke fuldføre, som siden Dig Kummer ei volde (³⁰) Du altsaa Dig Intet paatage af det, så Du ikke forstaaer; men lær (³¹) det, som vi til udfordres; og det gladeste (roeligste) Liv da lever.

(³²) Ei heller for Legemets Sundhed m. ubekymret (ligegeyldig) bør være; (³³) men Maa i Drikke, i Spise, i Legemets Øvelser (³

e: ved Maade jeg dette forstaer, hvad siden ikke besvaerer. (³⁵) En Maade at, stjøndt reenlig, lækker dog ei, vorde Dig i, (³⁶) og vel Du dig vogte for det, som sundelße vækker og nærer (og Had) (³⁷) Ikke sig Du øde, som den, der ei Passeligt kjen- (³⁸) Dog karrig ei heller Du blive. Som lit (saa og her) er dog Maaden bedste.

(³⁹) Gjør det, som Dig ikke skal skade, derfor betenk, for Du handler. (⁴⁰) T te Nine Du Sovnen ei før skal medtage ade), (⁴¹) for hvert Dit Dagværk tre nge er grandstet. (⁴²) Hvor gif jeg feil? id har jeg gjort? (som jeg ikke burde gjere) hvad lod jeg ufuldendt tilbage af det, som min Sag? (⁴³) Saa Du fra Først af nyde, og gaae Stykke for Stykke igjennem: derpaa (⁴⁴) har Skade Du voldet, Du selv da isætte til Rette; men hvis Gavn har gjort, en inderlig Fryd Du da nyde.

(⁴⁵) For dette Du stræbe, dette tilfulde Du , dette Dig bør det at elske, (⁴⁶) dette Spoer til gudlige Dyd (Guldkommenhed) Dig sætte. (⁴⁷) (Dig dette jeg helligen lover

ved ham, som os 4 Tallet (Tetractyn) lærte
kjende (⁴²) som hele Naturens den ste-
rindende Kilde.)

Og nu til Markt Du stride, (⁴³) n
til Guderne først, om dee at suidkomme
Ven Du har offret. Og blier Du det m-
tig, (⁵⁰) da kjende skal Du det Baand, s
Guder med dodeligt Menneske (⁵¹) binder
sammen; hvorledes eet og alt tabes; hvorle-
det kraftigen holdes. (⁵²) Kjende Du st
at saavidt, som det lader sig gjere, er Natur
i Altting (baade hos Guder og Mennesker) eensart
(⁵³) saa at hverken Du haaber, hvad uden
Haab er (uemlig at naae den høiere eller gudlige
Dyb), ei heller Dig Moget er ukjendt (af det
behøvet at vide for at naae dette Maal, hvilket Du
have lert af de ovenanserte Leveregler). (⁵⁴) Og
kjende Du skal, at af selvvoldte Ulykker M-
nestet plages. (⁵⁵) Unkraedige! som God-
ber ere dem nær, ei see (⁵⁶) eller høre,
Redning fra Under de farreste kjende. (⁵⁷)
Slig Skjægne Forstanden for Mennesket blent
og som Valser (⁵⁸) de rusle fra een til en
den Ulykke, og grændselos Skade de lide; (⁵⁹)

forgvoldende Ledsgager, Kiv, ubemærkt sta-
(⁶⁰) dem medfødt: den ei fremkalde man
, men hellere foelig undflye.

(⁶¹) Jupiter! Fader! vist nok fra meget
at Du Alle befriede, (⁶²) hvis Alle Du
te, af hvad Aand (Dæmen) de besjæles (med
syn til den nænneskelige Aands Udspring af og forbun-
med Guddommen) (⁶³). Dog sat Du Fortrest-
3; thi guddommeligt Ophav de Mennesker
e, (⁶⁴) som hellig Natur leder frem, og
i hver Ting fremviser, (Tingenes Sammenhæng
) (⁶⁵) og hvis i den Du har nogen Deel
nogen Kundskab om den, eller, efter den almindelige
maade, hvis i dem Du har nogen Deel, d. e. nogen
dkab om Tingene og deres Sammenhæng); da, det
Dig lærer (d. e. mine Leveregler) at udføre
ve) Du magter; (⁶⁶) Tu er da fuldkommenet,
fra hiline Under (hån usle Forfatning) din
el skal Du frelse.

(⁶⁷) Fra de Spiser Du ogsaa dig holde,
hvilke jeg dig har besalet. End om Ken-
ner, og Sjelens Udsomning, Du i hvert Falb
vælge og dømme, (⁶⁸) at Fornuften Du
er til Styrer, den bedste dig ovenfra givet.

(⁶⁹) Og naar Du da Legemet slipper, og
tvangfrie Uether (Himmel) er kommen; (⁷⁰)
udeadelig Gud Du da vorder, uforkrænklig
Menneske ei meer.

Nunumet vil ikke tillade mig i Unmærkninger at anføre Grundene for mit Valg af Læsemaader; for den Fortolkning, jeg har fulgt, hvor flere kunde være anvendelige; for det Sprog, jeg har valgt, m. m. — Den kyndige Skolemand vil af den Bestemmelse, jeg har tillagt dette Arbeide, let opdage dem, om han endog ikke altid vil være befriet til at tage dem for gyldige; han vil let see, at jeg har lagt Glandorfs bokjendte Udgave til Grund for mit Arbeide, og kunde meget saa Steder afveget fra ham; han vil let se at de i Klammere indsluttede Ord ere fornemmelig Hensyns-pegninger paa den Maade, hvorpaa jeg troer, at Digitets Indhold bedst kan gjøres fatteligt for Discipelen, og nogle enkelte Steder til Ordforklaring. — Allene dette troer jeg at burde tilføje: at jeg af danske Oversættelser kun har kjendt den af Kammerherre Suhr i Aaret 1750 udgivne, og at jeg med Hensyn til Arbeidets Bestemmelse troer, at det 46de Vers, og at det 47de indtil Meningens Slutning, ligesom og de 67, 68 og 69de Vers burde udelades, og at derimod efter det 59de Vers kunde indsættes de twende i Glandorfs Udgave Pag. 150 anførte, til Indholdet saa vel passende, Stropher, om end deres Egthed omstrivles.

Den offentlige Examens i Odense Cathedralskole
er indeværende Åar begynder Mandagen den 10 Septem-
ber og fortsættes daglig fra Kl. 8 til 12, og fra 3
- 6 i følgende Orden:

Skriftlig Prøve.

Lørdag d. 10 September.	Tirsdag d. 11 September.
Formiddag.	Formiddag.
I. } Klasse . . Latin & Græs	IV. } Klasse . . . Historie
I. } Eftermiddag.	III. } Klasse . . . Religion
II. Klasse . . Oversættelse af Latin og Græs	IV. Klasse . . Religion, og Oversættelse af Tysk
I. — Oversættelse af Latin	III. — . . . Religion

Mundtlig Prøve.

Onsdag d. 12 September.	Tirsdag d. 18 September.
Formiddag.	Formiddag.
V. Klasse Hist. og Geographi	IV. Klasse . . Naturhistorie
I. — . . . . . Græs	I. — . . . . . Latin
Eftermiddag.	Eftermiddag.
V. Klasse Hist. og Geographi	IV. Klasse . . . Physik
— Danst og Geographi	I. — Religion, og Forstandssv.
Torsdag d. 13 September.	Onsdag d. 19 September.
Formiddag.	Formiddag.
V. Klasse . . . . . Latin	III. Klasse . . . . . Græs
II. — Hist. og Geographi	II. — . . . . . Physik
Eftermiddag.	Eftermiddag.
I. Klasse . . . . . Danst	III. Klasse . . . . . Physik
— . . . . . Historie	I. — . . . . . Naturhistorie
Fredag d. 14 September.	Torsdag d. 20 September.
Formiddag.	Formiddag.
V. Klasse . . . . . Græs	III. Klasse . . . . . Latin
I. — Hist. og Geographi	II. — . . . . . Græs
Eftermiddag.	Eftermiddag.
V. Klasse Religion, og Nye Test.	III. Klasse . . . . . Hebraïs
II. — . . . . . Græs	
Øverdag d. 15 September.	Fredag d. 21 September.
Formiddag.	Formiddag.
V. Klasse Arithm. og Geometri	III. Klasse Arithm. og Geomet.
I. — Religion, og Antropol.	II. — . . Naturhistorie
Eftermiddag.	Eftermiddag.
V. Klasse . . . . . Tysk	III. Klasse . . . Naturhistorie
II. — . . . . . Latin	I. — Arithm. og Geometri
Mandag d. 17 September.	Øverdag d. 22 September.
Formiddag.	Formiddag.
IV. Klasse . . . . . Hebraïs	II. Klasse Arithmetik og Geometrisz
III. — . . . . . Tysk	
Eftermiddag.	
IV. Klasse . . . . . Græs	
III. — . . . . . Religion	

Lørdagen den 29de September Formiddag K
foretages den foreliggende Prøve med dem, der ere anme
til Optagelse i Skolen fra næste Skoleaars Begyndelse.

Efterat Opflyttelse i høiere Klasser, og Omflyttel
selve Klasserne er, ifølge denne Examens Udfald, s
Disciplenes Flid og Fremgang i det forløbne Skole
bestemt ved den Censur, som efter tilsendehragt Eran
holdes af samtlige Lærere, foretages Translocatio
i en offentlig Forsamling, som holdes paa Gymnasti
diorium Mandagen den 1 October Kl. 10 Formidi

De Kandidater, som iaar dimitteres til Universite
tere følgende:

- 1) Christoffer Hvid . . . . fra Odense.
  - 2) Lars Christian Larsen . . fra Odense.
  - 3) Peder Masmussen . . . fra Næsby i Syen.
  - 4) Niels Munk Plum . . . fra Odense.
  - 5) Severin Adrian Bohesen fra Longelse paa Langelse
  - 6) Søren Hempel . . . . fra Odense.
- ~~~~~

Venner af Videnskabelighed, Skolens og Ungde
mens Velhyndere, indbydes herved ørbødigst til
at bære denne offentlige Examens og paafølgende offe
lige Regnskab for sammes Udfald, med deres hi
rende og, som for Lærere saa for Disciple, opm
trende Nærværelse.
